

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.647 van 4 juni 1999
in de zaak A. 79.941/X-8380.**

In zake : Francis DEVESTER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. VANDEBROEK,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
C. Meunierstraat 125

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. BERVUETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Fr. Halsvest 33, bus 1,
2. de stad LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Francis DEVESTER op 24 augustus 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 26 juni 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, intrekking van het ministerieel besluit van 19 juni 1998, anderdeels inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven tegen de beslissing van 19 februari 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hem de bouwvergunning werd verleend voor "het verbouwen van een woning tot kamerwoning met 6 studentenkamers en een privé-ruimte voor de eigenaar" gelegen aan de Naamsesteenweg te Leuven, kadastraal bekend sectie F, nr. 286p12, en vernietiging

van laatstgenoemde beslissing van de bestendige deputatie;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VAN ESPEN, die loco Advocaat N. VANDEBROEK verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. HERMAN, die loco Advocaat G. BERVOETS verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat D. SOQUET, die loco Advocaat B. BEELEN, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker eigenaar is van een woning gelegen aan de Naamsesteenweg 186 te Leuven op een perceel, kadastraal bekend sectie F, nr. 286p12; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit

van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven gelegen is in woongebied; dat het tevens gelegen is binnen een "zone voor aaneengesloten bebouwing" (art. 9) van het bij koninklijk besluit van 27 augustus 1975 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "De Jacht" genaamd, van de stad Leuven; dat de bestemmingsvoorschriften voor voornoemde zone bepalen wat volgt :

"Huisvesting voor particuliere gezinnen. Winkels, verzorgende of ambachtelijke bedrijven voor zover zij geen hinder verwekken voor het rustig karakter der woonwijk en eventueel alleen in de ertoe speciaal op plan aangeduide zones. In reeds bebouwde zones dient de aanpassing van de nieuwe gebouwen aan de bestaande toestand zoveel mogelijk beoogd te worden, opdat een esthetisch verantwoord straatbeeld zo vlug mogelijk tot stand komt, en anderzijds de leefbaarheid der oudere gebouwen verzekerd wordt";

dat verzoeker op 26 juni 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een bouw-aanvraag heeft ingediend voor het "inrichten van studentenkamers in bestaande woning" in voornoemd pand; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 4 september 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd; dat verzoeker op 8 oktober 1997 beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant tegen deze weigeringsbeslissing; dat de bestendige deputatie bij besluit van 19 februari 1998 het beroep heeft ingewilligd en de bouwvergunning heeft verleend; dat de stad Leuven op 30 maart 1998 beroep heeft ingesteld tegen voornoemde beslissing van de bestendige deputatie bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 26 juni 1998 eensdeels zijn eerder besluit van 19 juni 1998 over dit beroep heeft ingetrokken en anderdeels het beroep van het college van burgemeester en schepenen heeft ingewilligd en de beslissing van de bestendige deputatie houdende toekenning van de bouwvergunning heeft vernietigd;

Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"Aangezien het in casu duidelijk is dat het besluit d.d. 19 februari 1998 van de Bestendige Deputatie uitgebreid gemotiveerd werd;

dat het besluit van 19 februari 1998 uiteindelijk ook een vergunning verleende aan verzoeker om de geplande werken uit te voeren;

dat echter de bestreden ministeriële beslissing de vergunning opnieuw weigerde, en dit op beroep van het College van Burgemeester en Schepenen, dat summiere en vage motieven aanhaalde;

dat bovendien ook in het bestreden besluit van de Minister geen of zeker een onvolledige motivering werd gegeven, zoals hoger uiteengezet;

dat tevens hoger uiteengezet werd dat in het bestreden besluit van de Minister enkele flagrante feitelijke vergissingen gebeurd zijn;

dat hierdoor de grootste rechtsonzekerheid bestaat bij verzoeker omtrent zijn recht om tot de bouwwerken over te gaan;

dat immers, hoewel de bestreden beslissing geen rechtskracht heeft, zij de facto belet dat verzoekende partij de bouwplannen uitvoert en zij namelijk aanleiding kan geven tot administratieve sancties en gerechtelijke procedures;

(...);

dat dit soort onzekerheid tevens moeilijk te herstellen is;

Aangezien verzoeker tevens een ernstig persoonlijk moreel nadeel lijdt bij de bestreden beslissing;

dat verzoeker in het verleden veroordeeld geweest is door het Hof van Beroep te Brussel wegens een bouwovertreiding tot afbraak van een gebouw op straffe van een dwangsom;

dat verzoeker erg geleden heeft onder de zware gevolgen van dit arrest, nu de Administratie aanzienlijke dwangsommen opeist en verzoeker zelf het gebouw afgebroken heeft;

dat verzoeker zich dan ook voorgenomen had om in de toekomst elk probleem van dergelijke aard te vermijden en in casu voor een zeer eenvoudige ingreep (het dichtmaken van de opening tussen twee gelijkvloerse woonruimtes) een bouwvergunning aangevraagd heeft;

dat verzoeker kon vaststellen dat het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Leuven zijn aanvraag op zeer vage motieven afwees, maar vervolgens genoegdoening kreeg door het gemotiveerde besluit van de Bestendige Deputatie;

dat echter, na het beroep van het College, het ministeriële besluit opnieuw negatief was, hetgeen vooral een morele slag betekende voor verzoeker, gelet op de reeds hoger vermelde gebrekkige motivering en kennelijk feitelijke onjuistheden;

dat het derhalve begrijpelijk is dat, gelet op deze onwettigheden, het vertrouwen van verzoeker in de openbare instanties zwaar geschonden is en hij het, weliswaar, subjectieve, gevoel krijgt dat zijn inspanningen keer op keer gefnuikt worden;

dat het moreel nadeel ook duidelijk blijkt wanneer men de foto's van de naaste omgeving bekijkt (stuk 6 inventaris) :

- foto 1 : de eerste woning op de hoek is het gebouw in kwestie van verzoeker. Men bemerkt vlakbij de bankinstelling en daarnaast een café.

- foto 2 : de fietsenstallingen, op de plaats zoals voorzien op het plan. Op de achtergrond : het tegenoverliggende café, met daarnaast een frituur.

- foto 3 : de fietsenstallingen, de garage en daarnaast de op het plan voorziene extra parkeerplaats.

- foto 4 : de drukke Naamsesteenweg met links op de foto de woning van verzoeker, vlak daarachter de spoorweg. Bemerk de fietsen en de deurbellen rechts die wijzen op andere studentenkamers.

dat iedereen kan zien dat ter plaatse geen sprake is van een rustige woonbuurt waar enkel particuliere gezinnen gevestigd zijn, zodat de motivatie van het bestreden besluit voor verzoeker als totaal onbegrijpelijk overkomt;

dat, derhalve bij een relatief snelle schorsing van de bestreden beslissing, dit moreel nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen";

Overwegende dat de door verzoeker ingeroepen rechtsonzekerheid omtrent zijn recht om tot de bouwwerken over te gaan inherent is aan elk beroep tot nietigverklaring dat wordt ingesteld tegen een beslissing tot weigering van een bouwvergunning; dat "rechtsonzekerheid" op zichzelf de nodige specificiteit ontbeert om als een ernstig nadeel zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te kunnen worden beschouwd; dat daarenboven verzoeker slechts zou blootstaan aan "administratieve sancties en gerechtelijke procedures" indien hij zonder in het bezit te zijn van de door artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning, zou overgaan tot het uitvoeren van bouwwerken waarvoor krachtens de wet een vergunning vereist is; dat de "administratieve sancties en gerechtelijke procedures" derhalve hun rechtstreekse oorzaak zouden vinden, niet in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing, maar in verzoekers eigengereid handelen; dat de morele genoegdoening welke een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker zou verschaffen een voldoende herstel meebrengt van het door hem ingeroepen "moreel nadeel"; dat het door verzoeker ingeroepen nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.